

(Flere Stemmer: Na!). Ja, mine Herrer, det gaaer et Folk som Individer; den, der aldrig vil lære af Andre, bliver let hovmodig, egoistisk og eenstødig. Vi havde ikke Grundloven, vi havde ikke Sæde her, naar vi aldrig havde agtet paa, hvad der skeer andre Steder. Den ærede Rigsdagsmand ligeoverfor (S. A. Hansen), som — naturligtvis naar det er i hans Interesse paa Grund af det Standpunkt, hvorpaa han stiller sig — aldrig vil tillade Andre at nævne andre Lande, han maa dog tilgive mig, at jeg gjør ham den store Sørg at udtale, at efter hvad der er mig bekendt fra andre Lande, hvor Cellesystemet forlængst er gennemført, har Sundhedstilstanden blandt dem, der have siddet i Cellesængler indtil 8 Aar, i det Hele taget været god, og bedst har Sundhedstilstanden været blandt de Fanger, der have siddet længst i Fængslet. Jeg troer derfor, at den Grund, som er hentet fra det Færlige i dette Systems Anvendelse, og fra at det i sig selv ikke skulde være prisværdigt, ikke er begrundet. Ved at vedtage det første Forslag berede vi Administrationen en stor Banfælig-hed, og vi lide selv et moralsk Nederlag ved at forkaste § 3, thi i dette Tilfælde lade vi Administrationen gjøre det, som vi mene, at den ikke burde gjøre.

Winther: Dersom den ærede Justitsminister erklærer, at man ikke kan faae Fangerne flyttede over til de nye Fængsler, uden at denne § 3 bliver vedtaget, saa vil jeg for mit Vedkommende stemme for § 3; thi jeg ønsker, at der saasnart som muligt skal overføres det størst mulige Antal Fanger til de nye Fængsler, men jeg har ikke hørt ham erklære noget Saadant. Det forekommer mig tvertimod, at han selv har indrømmet, at man alligevel kunde faae dem flyttede, og det forekommer mig altsaa, at den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage), naar han idag har udtalt sig, som om man ikke kunde faae dem flyttede, medmindre denne § 3 vedtoges, har været i Modsigelse med den ærede Minister. Naar vi lade § 3 udgaae, saa berede vi ikke den ærede Minister, efter hvad han selv har udtalt, nogen Banfælig-hed; thi han har paastaet, at

det var Noget, der tilkom Administrationen selv at foretage Forandringer med Hensyn til Arbeidets Indretning indensfor Fængslerne selv. Han har sagt, at der ikke eksisterer nogen Lovbestemmelse derom, men kun kongelige Resolutioner og Cancelliplacater. Nu kan det gjerne være tvivlsomt, om han har Ret i den Paastand, at der ikke eksisterer nogen Lov i saa Henseende; thi det er dog Noget, der maa indrømmes, at kongelige Resolutioner, som ere udgaaede under Absolutismen, have haft Lovskraft, og altsaa kan man ikke saaledes uden videre sige, at en kongelig Resolution kun er en administrativ Foranstaltning. Naar nu imidlertid den ærede Minister finder, at de vedkommende kongelige Resolutioner ikke ere Andet end administrative Foranstaltninger, og at de hidtil have været ansete tilstrækkelige til at ordne hele dette Forhold, saa mener jeg, at vi kunne lade ham blive staaende derved og paa sit eget Ansvar handle efter sin egen Anskuelse. Det kan efter min Mening være et Spørgsmaal, om der ikke netop ved denne Leilighed, hvor vi indføre Brugen af de nye Fængsler, burde gives en heel ny Lov, hvorved det paa en ganske anden klar Maade end tidligere blev gjort gjældende, hvad der var Administrationens og hvad der var Lovgivningens Sag i dette Forhold. Et saadant Lovforslag kan jo imidlertid ikke godt fremkomme fra Thingets Side, det er vistnok langt ønskeligere, at det fremkommer fra Regjeringens. Jeg vilde derfor ikke ansee det for nogen stor Ulykke, om man lod hele dette Lovforslag falde, da Ministeriet dog maaskee ret snart vilde kunne tilvejebringe et Lovforslag, der omfattede hele dette Forhold. Efter hvad jeg saaledes har udtalt, kan jeg ikke finde mindste Betænkelighed ved at lade § 3 udgaae, og jeg troer heller ikke, at det vilde være særligt at vedtage det principale Forslag, da der jo dog i de nye Fængsler er Localer, hvor disse Forbrydere kunne anvendes paa en Maade, der svarer til den, hvorpaa de ere anvendte i de gamle Fængsler. Dersom den ærede Minister imidlertid, som det synes, foretrækker det subsidiaire Forslag for det principale, skal jeg for mit Vedkommende ikke have Noget imod kun at stemme for det subsidiaire Forslag.